

Nemrég arra adtam a fejem, hogy megmutatom, nem csak szájkaratéval lehet népszerűsíteni a különböző szakmákat, de úgy is, ha az ember feltűri az inge ujját és nekiáll dolgozni. Miután [fel próbáltam a szakácssapkát](#), megkaptam, hogy jó könnyű melót választottam, hiszen [főzni bárki tud](#).

Ez ugyan nem igaz, de úgy döntöttem, hogy most az étolaj helyett **gépzsírral koszolom össze magam**, és a gázkályha mellől a mosógépdob mellé vezet az utam. A helyzet adta magát, hiszen a szerkesztőséggel szemben van a *Mosógép Ambulancia*, ahol **Bratu Gyuri** rendel és gyógyít.

Szikét! Izé, szénkefét!

Hűvös még a reggel, mikor belépek a műhely ajtaján, jólesik a forró kávé, mellé meg az első tanácsok. Kezdeből a különböző eszközökkel ismerkedem meg, és rájövök, hogy azért **mégse m volt hülyeség a fizika a középsuliban**, ha jobban figyeltem volna, most tudnék bánni az árammal. Gyuri magyaráz, én meg csak bólogatok: a szénkefe az egyik leggyakoribb probléma, ugyanis könnyen kopik.

Kezdo graffitis a mûhelyben

Új feladat jön, a sarokban egy rozsdás mosógép várja, hogy valaki megszabadítsa a csúnya foltoktól. A kiválasztott én leszek, és meglepetésemre nem ecsetet, hanem **smirglit kapok a kezembe.**

„400-as papír, harap az rendesen, csak meg kell kínálni vele a gépet” – adja a tippet Gyuri, és hozzáteszi, a legtöbbször a szívükhöz kapnak, ha meglátják, hogy csiszolópapírral áll neki a Manyi névre keresztelt mosógépnek.

Azért milyen jó, hogy nem a tízedikről kell lehozni

Márpedig ez a helyes eljárás, hiszen a rozsdát valahogy el kell távolítani, **nem lehet egyből ráfesteni**, és a csiszolás ki is simítja a felületet, szebben mutat majd a festékszóróból rákerülő festék rajta.

Komoly graffiti-művésznek érzem magam, miközben igyekszem úgy fújni, hogy a szél ne terítse szét az udvaron, hanem a gépre vigye. A végén már csak egy kis aláírás hiányzik a kész festmény sarkából – de azért ott még nem tartunk.

Megyünk terepre!

Következik a mosógépszerelői munka egyik legjobb része, a terepezés. Egynapos főnökömnek nem azért ez a kedvence, mert telik a nap az autóban, hanem mert **érdekes, jófej emberekkel lehet találkozni.**

„Terepen szinte mindig jobb, érdekesebb a kliensekkel beszélgetni, mint egész nap a műhelyben ülni” – állapítja meg.

Helyszíni orvoslás szűkített helyen

Nyilván ennek is van árnyoldala, hiszen ha épp a tízedik emeleti lakásban dől el, hogy biza az egész gépet be kell vinni, és ehhez jön a plusz infó, hogy „sajnos a lift nem működik”... na, akkor az elég kellemetlen.

Szerencsémre most Bikafalvára megyünk, tömbház kizárva, helyette kis kertes ház, kedves idős párral, akiket már **évtizedek óta szolgál ki a mosógépük.** A diagnózis szerint nem is kell az egész gépet elvinni, csak a dob jön be a műhelybe.

Szeggel ölik a dobót

Míg a műhely udvarán tisztítom a most érkezett mosógépdobot a vízkőtől, megtudom, hogy **a Calgon és az ecetes mosás több rosszat tesznek a géppel, mint jót**, nem ajánlott ilyesmivel próbálkozni.

Szóba kerülnek az olyan gyakori problémák is, mint a zsebben felejtett tárgyak: „Annyi szeg volt a zsebében, és akkorák, hogy **egy kutyaketrece össze lehetett volna rakni belőle**”, meséli Gyuri az egyik korábbi gép kimúlásának okát.

Az alapozót nem sminkelő párnával, hanem smirglivel adagoljuk

Lelkes amatőrként megkérdem, van-e olyan, hogy legjobb mosógép. Cinkos mosoly a válasz: van biza, a mosógépek már csak olyanok, hogy van köztük egyértelműen legjobb is.

Ülünk is az autóba, **épp egy ilyenhez megyünk** helyszínre. A Tábor-negyedi, földszinti tömbházlakásban gyönyörű berendezés fogad, csak tátjuk a szánkat, közben Gyuri neki is esik a gépnek.

Neha ez is kutyavilág

Egy finom kávé után búcsút is intünk ideiglenes házigazdánknek, és megyünk vissza a műhelybe. Közben újabb sztori, olyan esetről, amikor nem ennyire jó érzés terepre menni. Nem is olyan rég történt, mikor egy falusi házhoz mentek szerelni, előre bejelentkeztek, de amint benyitottak a kapun, rögtön **két természetes kutya szorította őket sarokba**.

„Szerencse, hogy a gazda közel volt, és lefogta a kutyákat” – avat be a veszélyesebb pillanatokba Gyuri, én meg közben a telefonomat bújom, Gyuri megkért, keressek ki neki egy alkatrészt az internetről. Pontos adatokat ugyan nem kapok, de az kiderül, hogy mire van szükség – legalább hasznos volt a guglitudás.

Nyakig a melóban

A műhely előtt a sarkon elválnak útjaink: a főnök megy tovább, szervizből szervizbe – az autójával van gondja, és **az teljesen más műfaj, mint a mosógép**. További kutyaharapás- és tízedikemelet-mentes jó napot kívánunk neki, majd továbbállunk.

Miközben a maradék gépzsírt törölgetem a kezemről, átfut az agyamon, hogy otthon kicsit tényleg rozsdás a mosógép, meg valami a lábaival is van, jó lenne megjavítani. Az egynapos

tanfolyamról hazatérve szembenézek vele, büszkén nekiállok, teljes öt percig. Aztán rájövök, hogy ezt azért **mégis inkább szakemberre bízom.**